

את החלב החם, מקציף ומתוק ולא היה חלב מתוק ממנה.
לא אזכיר כמה זמן הייתה העז ברשותי, אך סופה שהלכה
בדרך כלبشر.

אך נחזר אל הטוילים כי עוד לי טiol עליו אספה. טiol
אל בירות העיר.
لبירות היה אבא נושא מדי שנה בחופש הגדול. היה בא
אל ידידו יהודה גרובסקי (גור) שהיה מנהל בנק אפ"ק
בבירות והוא עוזר לו לאבא במה שבנקים נהגים לעוזר
בשעת הצורך. למשך זה היה אבא לוקח עמו את יהודה.
והפעם לפקח אותו ויודה נשאר, במחילה, בבית.
היה זה בחודש אולו בו יש לי מדי שנה ביום הולדת.
כמתנת יום הולדת קבלתי מהגברת רחל גרובסקי (אישה
נחמדה) ספר "שיחות ילדים" מאת יהודה שטיינברג (הוצאת
"תושיה" תרנ"ט). הספר שומר עמי עד היום, אם גם השנים
נתנו בו קצת מאותותיהן.

באחד ה"חופשיים הגדולים" הוחלט על יציאת המשפחה
כולה לבילוי הפגרא בבירות.
הנסעה — כרגיל. עד צידון ברכיבה (10 שעות), לינה
בצדון בבית מלון ערבי ולמחרת — בזלגןס לבירות.
ברובע הקורי ראס-בירות שכרכנו דירה. הרובע שקט ונקי
בקרוב הים, שם גרה לנוthers, האристוקרטיה של בירות שם
גם היה הקולגי האמריקאי. המקום יכול תאם את מבוקשנו.
הדירה — בית אבני בן קומוטיים ; לנו נסירה הקומה
העליונה ובתחתונה — גרו בעליו העربים. חומה הקיפה
את הבית והחצר. שקט ונקיון מופתני שררו בכל. עצי פרי
ופרחים גדלו שם ובמיוחד זכרו לי עץ התאננה שהיא ממש